День Святого Миколая

https://mrpl.city/blogs/view/den-svyatogo-mikolaya

18 грудня 2017, понеділок

Автор: **Ольга Демідко (Маріуполь)**

Автор: **MRPL.CITY**

Одне з найулюбленіших свят, про яке завжди залишаються найсвітліші спогади – День святого Миколая. Його відзначають у всьому світі, правда відрізняються традиції, але діти точно знають, що в ніч з 18 на 19 грудня Святий Миколай приносить подарунок і залишає його під подушкою.

Завдяки місцевій періодиці можна зробити припущення, що в XIX – на початку XX ст. в День святого Миколая маріупольці вітали тих, хто особливо потребував уваги або опинився за межею бідності. Суспільство допомоги бідним міста Маріуполя (під головуванням Д. Хараджаєва) займалося збором коштів для допомоги нужденним. У його правління міг прийти кожен містянин і залишити пожертвування.

Водночас у День святого Миколая маріупольці вітали своїх дітлахів і поспішали придбати подарунки: дитячі іграшки, дитячі освітні ігри, гравюри, картини, книги. Актуальним подарунком був календар на наступний рік. Відділення дитячих іграшок було відкрито спеціально напередодні свят. Його господар, пан Гольденштейн, запевняв містян в самих помірних цінах.

На початку XX ст. напередодні Дня святого Миколая особливо популярними були різні зимові розваги. Наприклад, у грудні 1910 р. у Маріуполі працювала льодова ковзанка на озері Домаха біля біржі, яка була захищена від холоду високим парканом. Тут можна було взяти ковзани напрокат. Плата для дорослих становила 15 копійок, для дітей – 10 копійок.

Маріупольці до зимових свят завжди готувалися заздалегідь. На жаль не збереглося відомостей, коли в місті була встановлена

перша публічна ялинка. Однак у XIX ст. напередодні Дня святого Миколая маріупольці відправлялися до магазинів по вул. Георгіївській, на розі вул. Торгової та Італійської, щоб придбати ялинку. Вартість хвойної красуні була від 20 копійок. Ялинку в той час прикрашали яблуками, мандаринами, сухими фруктами, квітами, стрічками, позолоченими горіхами, а також гірляндами, паперовими іграшками, бенгальськими вогнями, хлопавками, пряниковими фігурками, восковими свічками та цукерками. Наприкінці XIX століття у продажу з'явилися новорічні іграшки німецького і російського виробництва. Вінчала різдвяну красуню Віфлеємська зірка.

Маріупольцям в різних торгових точках пропонувався великий асортимент ялинкових прикрас. Вони були досить дорогими. Одним з найбільш рекламованих у місцевій газеті був магазин П. Чебаненка, там ціна набору ялинкових іграшок становила 1 рубль, 1,5 рубля, 2, 3, 5 рублів і дорожче. Від 1 до 25 рублів коштувала колекція ялинкових прикрас у «Харківській кондитерській і булочній». Там же продавалися ялинки, «святкові сюрпризи», іграшки новітніх винаходів і маскарадні маски.

Невідомо, чи писали маленькі маріупольці листи Святому Миколаю у XIX і XX ст. і як кожна сім’я відзначала це чарівне свято раніше. Сьогодні до Дня святого Миколая проводять благодійні акції, відкриваються фабрики і резиденції Святого Миколая.

Вражає, що святий Миколай має різні імена: Міколай, Міклаш, Йолупукі, Сейнт Ніколаус, Сантаклос, Фадер Крісмас, Пер Ноель, Сінтер Клаас. На відміну від більшості святих, яких впізнаємо за повір’ями чи легендами, цей був історичною постаттю. Народився він у 270 році нашої ери в Патарі, найбагатшому місті півострова Лікії, що у Середземному морі. Батьки хлопчика – Феофан і Нона, жили заможно та глибоко вірили в Бога, відтак із перших днів виховували своє маля у християнському дусі. Принаймні, одразу його охрестили, а це тоді було рідкістю. Відтоді Миколай ріс із глибоким переконанням, що найстрашнішим у людському житті є

вчинити гріх та стати на сторону зла, зійшовши зі стежини світлого та істинного.

Проте ледь досягнувши повноліття, юнак втратив своїх маму й тата, а спадок, який вони йому залишили, згодом віддав нужденним. Зокрема, вдівцеві, який жив поблизу нього. Той мав єдину доньку, коханий якої був із багатої сім’ї. Зрозуміло, що родина хлопця і чути не хотіла про безприданницю, яка згодом прийде до них у дім. Тому Миколай вирішив віддати своє золото тим, хто страждає. І в один з вечорів він непомітно поклав мішечок із монетами у вікно спальні майбутньої нареченої. Тоді містом ходили чутки, що закоханим начебто допоміг ангел. І, почувши такі розповіді, Миколай вперше відчув себе щасливим.

Однак на цьому він не зупинився і у будинки знедолених час від часу приносив теплі речі, іграшки та їжу. За легендами Миколай врятував місто Світи від голоду, допоміг оклеветанним воєначальникам уникнути смерті, а те, скільки він допоміг бідним як на суші, так і на морі і порахувати складно. І все ж таки незважаючи на те, що Миколай намагався все тримати в таємниці, якось юнакові таки не вдалося втаїти своїх добрих діянь. Мешканці вистежили Миколая і здивувалися, що цей сором'язливий хлопець має настільки щире серце. І за такі милосердні справи згодом містяни обрали його своїм єпископом. А у 325 році Миколай відвідав Перший Вселенський Собор у Нікеї.

В Україну культ Миколая-чудотворця прийшов разом із християнством. Про це свідчать церкви та храми, які збудували на честь цього святого. Зокрема, в XI столітті такий звели на Аскольдовій горі у Києві, а через два століття – у Львові, під горою Будельниця, тепер – Княжою.

Напередодні свята діти пишуть до нього листи зі своїми побажаннями і вкидають їх у поштову скриньку або кладуть за вікно і моляться до нього, просячи передусім здоров'я собі та батькам. У день перед святом згадують всі свої добрі і злі вчинки, зважують: чого більше. Чи буде подарунок, а чи, можливо, різка? Бо чемні

діточки обов'язково знайдуть під подушкою подарунок, а неслухняні – прутик. Ця різочка є своєрідним попередженням дитині, що час задуматися над своєю поведінкою і виправитися.

Під покров Миколая потрапляють не лише дітлахи, які у ніч на 19 грудня терпляче чекають від святого дарунків. Угодник Бога ділиться своєю опікою також зі студентами, мандрівниками, водіями, торговцями та моряками. До слова, останні часто беруть образ чудотворця з собою на риболовлю. У народі ще кажуть, що святий Миколай береже людей і від стихійного лиха, особливо на воді. Згадуємо рядки найпопулярнішої пісні про нього: «...хто спішить у твої двори, того ти на землі й морі все хорониш від напасти».

Скріншот - Оригінал

https://mrpl.city/blogs/view/den-svyatogo-mikolaya 110%

tarted

mrpl•city

ВСІ НОВИНИ МАРІУПОЛЬ ДОНБАС ПУБЛІКАЦІЇ Пошук...

БЛОГИ ОЛЬГА ДЕМІДКО

День Святого Миколая

18 грудня 2017 в 13:35

Одне з найулюбленіших свят, про яке завжди залишаються найсвітліші спогади – День святого Миколая. Його відзначають у всьому світі, правда відрізняються традиції, але діти точно знають, що в ніч з 18 на 19 грудня Святий Миколай приносить подарунок і залишає його під подушкою.

Завдяки місцевій періодиці можна зробити припущення, що в XIX – на початку XX ст. в День святого Миколая маріупольці вітали тих, хто особливо потребував уваги або опинився за межею бідності. Суспільство допомоги бідним міста Маріуполя (під головуванням Д. Хараджаєва) займалося збором коштів для допомоги нужденним. У його правління міг прийти кожен містянин і залишити пожертвування.

Водночас у День святого Миколая маріупольці вітали своїх дітлахів і поспішали придбати подарунки: дитячі іграшки, дитячі освітні ігри, гравюри, картини, книги. Актуальним подарунком був календар на наступний рік. Відділення дитячих іграшок було відкрито спеціально напередодні свят. Його господар, пан Гольденштейн, запевняв містян в самих помірних цінах.

На початку XX ст. напередодні Дня святого Миколая особливо популярними були різні зимові розваги. Наприклад, у грудні 1910 р. у Маріуполі працювала льодова ковзанка на озері Домаха біля біржі, яка була захищена від холоду високим парканом. Тут можна було взяти ковзани напрокат. Плата для дорослих становила 15 копійок, для дітей – 10 копійок.

Маріупольці до зимових свят завжди готувалися заздалегідь. На жаль не збереглося відомостей, коли в місті була встановлена перша публічна ялинка. Однак у XIX ст. напередодні Дня святого Миколая маріупольці відправлялися до магазинів по вул. Георгіївській, на розі вул. Торгової та Італійської, щоб придбати ялинку. Вартість хвойної красуні була від 20 копійок. Ялинку в той час прикрашали яблуками, мандаринами, сухими фруктами, квітами, стрічками, позолоченими горіхами, а також гірляндами, паперовими іграшками, бенгальськими вогнями, хлопавками, пряниковими фігурками, восковими свічками та цукерками. Наприкінці XIX

карма
1099

ЦИТАТИ АВТОРА

Чи всі маріупольці знають, що на рубежі XIX – XX ст. тут жив і працював відомий маріупольський лікар Сергій Федорович Гампер, який користувався великою популярністю і серед мешканців міста?!

Кажуть, що людську душу врятувати може тільки любов. Можливо, це парадокс, але душу найбільшого особняку Маріуполя врятує також любов! Але це любов не однієї людини, а цілого міста...

Гуляючи вулицями рідного Маріуполя, часто ми не звертаємо уваги на те, що бачимо щодня. Будинки, що мають незвичайні деталі, знаходяться на вулиці Георгіївській – одній з найдавніших вулиць міста.

(1)

https://mrpl.city/blogs/view/den-svyatogo-mikolaya

:arted

На початку XX ст. напередодні Дня святого Миколая особливо популярними були різні зимові розваги. Наприклад, у грудні 1910 р. у Маріуполі працювала льодова ковзанка на озері Домаха біля біржі, яка була захищена від холоду високим парканом. Тут можна було взяти ковзани напрокат. Плата для дорослих становила 15 копійок, для дітей – 10 копійок.

Маріупольці до зимових свят завжди готувалися заздалегідь. На жаль не збереглося відомостей, коли в місті була встановлена перша публічна ялинка. Однак у XIX ст. напередодні Дня святого Миколая маріупольці відправлялися до магазинів по вул. Георгіївській, на розі вул. Торгової та Італійської, щоб придбати ялинку. Вартість хвойної красуні була від 20 копійок. Ялинку в той час прикрашали яблуками, мандаринами, сухими фруктами, квітами, стрічками, позолоченими горіхами, а також гірляндами, паперовими іграшками, бенгальськими вогнями, хлопавками, пряниковими фігурками, восковими свічками та цукерками. Наприкінці XIX століття у продажу з'явилися новорічні іграшки німецького і російського виробництва. Вінчала різдвяну красуню Віфлеємська зірка.

Маріупольцям в різних торгових точках пропонувався великий асортимент ялинкових прикрас. Вони були досить дорогими. Одним з найбільш рекламованих у місцевій газеті був магазин П. Чебаненка, там ціна набору ялинкових іграшок становила 1 рубль, 1,5 рубля, 2, 3, 5 рублів і дорожче. Від 1 до 25 рублів коштувала колекція ялинкових прикрас у «Харківській кондитерській і булочній». Там же продавалися ялинки, «святкові сюрпризи», іграшки новітніх винаходів і маскарадні маски.

Невідомо, чи писали маленькі маріупольці листи Святому Миколаю у XIX і XX ст. і як кожна сім'я відзначала це чарівне свято раніше. Сьогодні до Дня святого Миколая проводять благодійні акції, відкриваються фабрики і резиденції Святого Миколая.

Вражає, що святий Миколай має різні імена: Міколай, Міклаш, Йолупукі, Сейнт Ніколаус, Сантаклос, Фадер Крісмас, Пер Ноель, Сінтер Клаас. На відміну від більшості святих, яких впізнаємо за повір'ями чи легендами, цей був історичною постаттю. Народився він у 270 році нашої ери в Патарі, найбагатшому місті півострова Лікії, що у Середземному морі. Батьки хлопчика – Феофан і Нона, жили заможно та глибоко вірили в Бога, відтак із перших днів виховували своє маля у християнському дусі. Принаймні, одразу його охрестили, а це тоді було рідкістю. Відтоді Миколай ріс із глибоким переконанням, що найстрашнішим у людському житті є вчинити гріх та стати на сторону зла, зійшовши зі стежини світлого та істинного.

Проте ледь досягнувши повноліття, юнак втратив своїх маму й тата, а спадок, який вони йому залишили, згодом віддав нужденним. Зокрема, вдівцеві, який жив поблизу нього. Той мав єдину доньку, коханий якої був із багатої сім'ї. Зрозуміло, що родина хлопця і чути не хотіла про безприданницю, яка згодом прийде до них у дім. Тому Миколай вирішив віддати своє золото тим, хто страждає. І в один з вечорів він непомітно поклав мішечок із монетами у вікно спальні майбутньої нареченої. Тоді містом ходили чутки, що закоханим начебто допоміг ангел.

(2)

https://mrpl.city/blogs/view/den-svyatogo-mikolaya

tarted

Відтоді Миколай ріс із глибоким переконанням, що найстрашнішим у людському житті є вчинити гріх та стати на сторону зла, зійшовши зі стежини світлого та істинного.

Проте ледь досягнувши повноліття, юнак втратив своїх маму й тата, а спадок, який вони йому залишили, згодом віддав нужденним. Зокрема, вдівцеві, який жив поблизу нього. Той мав єдину доньку, коханий якої був із багатої сім'ї. Зрозуміло, що родина хлопця і чути не хотіла про безприданницю, яка згодом прийде до них у дім. Тому Миколай вирішив віддати своє золото тим, хто страждає. І в один з вечорів він непомітно поклав мішечок із монетами у вікно спальні майбутньої нареченої. Тоді містом ходили чутки, що закоханим начебто допоміг ангел. І, почувши такі розповіді, Миколай вперше відчув себе щасливим.

Однак на цьому він не зупинився і у будинки знедолених час від часу приносив теплі речі, іграшки та їжу. За легендами Миколай врятував місто Світи від голоду, допоміг оклеветанним воєначальникам уникнути смерті, а те, скільки він допоміг бідним як на суші, так і на морі і порахувати складно. І все ж таки незважаючи на те, що Миколай намагався все тримати в таємниці, якось юнакові таки не вдалося втаїти своїх добрих діянь. Мешканці вистежили Миколая і здивувалися, що цей сором'язливий хлопець має настільки щире серце. І за такі милосердні справи згодом містяни обрали його своїм єпископом. А у 325 році Миколай відвідав Перший Вселенський Собор у Нікеї.

В Україну культ Миколая-чудотворця прийшов разом із християнством. Про це свідчать церкви та храми, які збудували на честь цього святого. Зокрема, в XI столітті такий звели на Аскольдовій горі у Києві, а через два століття – у Львові, під горою Будельниця, тепер – Княжою.

Напередодні свята діти пишуть до нього листи зі своїми побажаннями і вкидають їх у поштову скриньку або кладуть за вікно і моляться до нього, просячи передусім здоров'я собі та батькам. У день перед святом згадують всі свої добрі і злі вчинки, зважують: чого більше. Чи буде подарунок, а чи, можливо, різка? Бо чемні діточки обов'язково знайдуть під подушкою подарунок, а неслухняні – прутик. Ця різочка є своєрідним попередженням дитині, що час задуматися над своєю поведінкою і виправитися.

Під покров Миколая потрапляють не лише дітлахи, які у ніч на 19 грудня терпляче чекають від святого дарунків. Угодник Бога ділиться своєю опікою також зі студентами, мандрівниками, водіями, торговцями та моряками. До слова, останні часто беруть образ чудотворця з собою на риболовлю. У народі ще кажуть, що святий Миколай береже людей і від стихійного лиха, особливо на воді. Згадуємо рядки найпопулярнішої пісні про нього: «...хто спішить у твої двори, того ти на землі й морі все хорониш від напасти».

Джерело: http://mrpl.city

(3)